

INGEN ER SÅ TRYGG I FARE

Ingen er så trygg i fare som Guds lille barneskare,
fuglen ei i skjul bak løvet, stjernen ei høyt over støvet.

Herren selv vil sine berge. Han er deres skjold og verge.
Over dem han seg forbarmer, bærer dem på faderarmer.

Ingen nød og ingen lykke skal av Herrens hånd dem rykke.
Han, den beste venn blant venner, sine barns bekymring kjenner.

Våre hodehår han teller, hver en tåre som vi feller.
Han oss føder og oss kleder, midt i sorgen han oss gleder.

Gled deg da, du lille skare! Jakobs Gud skal deg bevare.
For hans allmakts ord må alle fiender til jorden falle.

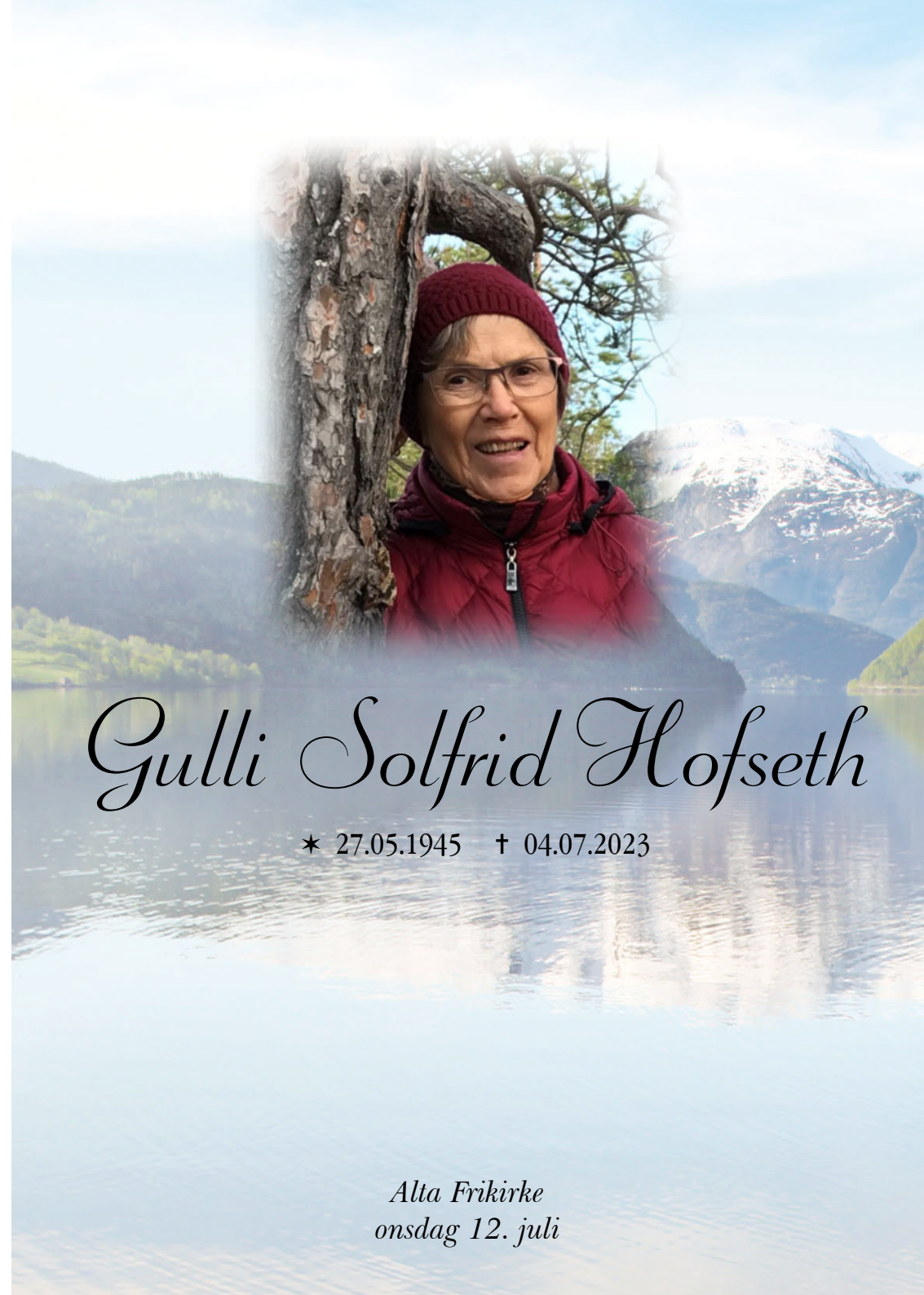
Hva han tar, og hva han giver, samme Fader han forbliver,
og hans mål er dette ene: Barnets sanne vel alene.

T Lina Sandell 1856 - M Vise (? tysk) før 1800

Takk for at du kom og var med oss i dag!
Familien

TANGENS
BEGRAVELSESBYRÅ

Gulli Solfrid Hofseth

★ 27.05.1945 † 04.07.2023

Alta Frikirke
onsdag 12. juli

DER ROSER ALDRI DØR
Til en stad jeg er på vandring,
synd er alltid utenfor.
Livets tre står der i blomstring,
der hvor roser aldri dør.

Refr.:
Her de blomstrer vår og sommer
snart de visner ned og dør.
Til en stad jeg er på vandring,
der hvor roser aldri dør.

Der jeg møter mine kjære
som i staden toget inn,
Venter på at jeg skal komme
dit hvor roser aldri dør.
Refr.

Snart jeg når den skjønnne staden,
all min lengsel går nå dit.
Evighetens fryd meg møter -
der hvor roser aldri dør.
Refr.

Osborn/Miller/D. Bergagård

BLOTT EN DAG

Blott en dag, et øyeblikk om gangen,
hvilken trøst for min forsakte ånd!
Skulle da bekymring ta meg fangen?
Allting hviler i min Faders hånd.
Han som har for meg et faderhjerte,
av sitt rike forråd vil han gi.
Hver en dag dens del av fryd og smerte,
hva jeg trenger all min tid.

Selv han alle dager nær vil være,
for hver særskilt dag med særskilt trøst.
Hver en dags bekymring vil han bære,
stille stormen med sin allmakts røst.
Og sin dyre eiendom bevare,
denne omsorg har han tatt på seg.
Til din dag skal og din styrke svare,
dette løftet gav han meg.

Hjelp meg da å hvile trygt og stille,
blott i dine løfter, Herre kjær,
og ei troens rike trøst forspille,
som i livets ord meg lovet er!
Hjelp meg, Gud, å nynne denne sangen,
så mitt hjerte mer og mer den kan:
Blott en dag, et øyeblikk om gangen,
til jeg når ditt gode land.

TAKK AT DU TOK MINE BYRDER

Takk at du tok mine byrder,
eit høgfjell av skuld og av skam.
Du bar det på skuldrene dine,
du skuldlause sonofferlam.

Takk at du bar mine synder,
betalte mi skyhøge skuld,
med blod frå ditt fullkomne hjarta
og ikkje med sylv eller gull.

So vil ved korset eg standa,
med undring eg ser: Eg er fri!
Eg skal ikkje døy, eg skal leva
med Jesus til æveleg tid!

T Trygve Bjerkrheim 1972 - M Knut Ose 1972

